

γλύπται. Τίνος ἐποχῆς ὁμοίως; Τῆς πόλεως Ῥόδου ὁ πρῶτος συνοικισμός καὶ ἡ πολιτικὴ ὑπαρξίς ἤρ-
χισε μόνον ἐπὶ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου· με-
γίστην δὲ δόξαν περιῆψεν αὐτῇ ἡ γενναία καὶ ἐπι-
τυχῆς αὐτῆς ἀντίστασις ἐπὶ Δημητρίου τοῦ Πολιορ-
κητοῦ ἐν ἔτει 303 π. Χ. καὶ τὸ πολεμικὸν κατόρ-
θωμα συνεπέφερεν αὐτῇ, ὡς συνήθως συμβαίνει, καὶ
τὴν κατὰ τὰ λοιπὰ ἀκμὴν καὶ εὐημερίαν. Ἐκτοτε
καὶ ἡ καλλιτεχνία, φεύγουσα τὸν ἐν Ἑλλάδι πά-
ταγον τῶν ἀλληλομάχων ὀπλων τῶν διαδόχων τοῦ
Ἀλεξάνδρου, εἰρηνικὸν καὶ ἀξίον ἐκείνης καταφύγιον
εὑρεν ἐν Ῥόδῳ, καὶ ἔκτοτε ἔκμασαν ἐν τῇ νήσῳ

στροφὴν; Ὅστις ἀποβλέψῃ εἰς τὸ κάλλος καὶ τὴν
ἀρμονίαν αὐτοῦ, θέλει πιστεύσει τὸ πρῶτον, θεω-
ρῶν αὐτὸ ἀξίον τῶν ἀρίστων ἡμερῶν τῆς Ἑλλάδος·
πολλοὶ ὁμοίως προσέχοντες εἰς τοῦ Πλινίου τοὺς λό-
γους, παρεδέχθησαν τὸ δεύτερον, ὅτι δηλαδὴ οἱ
τρεῖς Ῥόδιοι γλύπται εἰργάσθησαν τὸν Ἀσκόοντα
δι' αὐτὰ τοῦ Τίτου τὰ ἀνάκτορα, ὡς καὶ πολλοὶ
ἄλλοι κατεκόσμησαν ἢ ἐπλήρωσαν (replevere)
αὐτοὶ δι' ὁμοίων ἀριστουργημάτων. Πρὸς κύρωσιν δὲ
τῆς ἰδέας των προσθέτουσιν, ὅτι ἂν ὁ Ἀσκόων ὑπῆρ-
χεν ἐν Ἑλλάδι πρὶ τοῦ Τίτου, ὁ Παυσανίας δὲν ἤθε-
λε λείπει νὰ τὸν ἀναφέρει καὶ προσεπιφέρει τέλος

Ἀσκόων

αὐτῇ ὁ Χάρης, ὁ Πρωτογένης, καὶ πολλοὶ ἄλλοι, ὅτι ἡ μορφή ἦν ἔδοσαν τῷ μύθῳ τοῦ Ἀσκόοντος οἱ
περιώνυμοι ζωγράφοι καὶ γλύπται, ὥστε ὅταν ἐξε-
πόρθησεν αὐτὴν ὁ Κάσσιος, ἐν ἔτει 38 π. Χ., εὑρεν
ἐν αὐτῇ τρισχίλια ἀγάλματα, ἃ μετέφερον εἰς τὴν
Ῥώμην.

Ἦτον καὶ ὁ Ἀσκόων μεταξὺ αὐτῶν, ἢ κατα-
σκευάσθη ἐν Ῥώμῃ μετὰ τῆς Ῥόδου τὴν κατα-

ὅτι ἡ μορφή ἦν ἔδοσαν τῷ μύθῳ τοῦ Ἀσκόοντος οἱ
Ῥόδιοι γλύπται καὶ ὁ Ῥωμαῖος ἐποποιός, εἶναι τοῖς
Ῥωμαίοις ἰδίᾳ, παρ' Ἑλλήσι δὲ ὅσοι τὸν αὐτὸν μύ-
θον ἐπραγματεύθησαν, ὅτι ἄλλως ἐλέγετο. Ὁ Λυ-
κόφρων, φερ' εἰπεῖν, γράψας 310 ἔτη, π. Χ. λέγει
καὶ παιδύροτος πόρκεως νήσου διπλάς, ὅπερ ἐμ-
φαίνει ὅτι εἰς ἦτον ὁ ὄφις, καὶ μόνους τοὺς παῖδας